

Odluka kojom se donosi Zakon o građevinskom zemljištu Federacije Bosne i Hercegovine

Koristeći se ovlaštenjima koja su Visokom predstavniku data u članu V Aneksa 10. (Sporazum o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja gore navedenog Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir član II 1. (d) istog Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik "pomaže, kada ocijeni da je to neophodno, u rješavanju svih problema koji se pojave u vezi sa implementacijom civilnog dijela Mirovnog ugovora";

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka Konferencije za implementaciju mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u vezi sa tumačenjem Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora, kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme u skladu sa gore navedenim "donošenjem obavezujućih odluka, kada ocijeni da je to neophodno", o određenim pitanjima, uključujući i (prema tački (c) stava XI.2) "mjere kojima se obezbjeđuje implementacija Mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta";

Pozivajući se takođe na Deklaraciju Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira donesenu na nivou političkih direktora u Briselu 30. januara 2003. godine, kojom je Upravni odbor u potpunosti podržao Strategiju za provedbu Aneksa VII Općeg

okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini koju su izradili UNHCR, OHR i Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice i koju je ministar za ljudska prava i izbjeglice Bosne i Hercegovine ocijenio kao dinamičan domaći okvir za dalji napredak u oblasti povratka izbjeglica i raseljenih osoba;

Konstatirajući da je Ustav Bosne i Hercegovine zasnovan na unapređenju općeg blagostanja i ekonomskom razvoju putem zaštite privatne imovine i unapređenja tržišne privrede;

Konstatirajući takođe da je Ustavni sud, u svojoj Odluci br. U 5/98 II objavljenom u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine, br. 17/00" od 30. juna 2000. godine, ocijenio da je kategorija imovine u društvenom vlasništvu nespojiva sa unapređenjem tržišne privrede s obzirom da, u teoriji i u praksi, u svakom procesu privatizacije koji je neophodan u Bosni i Hercegovini, stvara ozbiljne prepreke na putu uspostavljanja funkcionalne tržišne privrede;

S obzirom na potrebu za donošenjem novog Zakona o građevinskom zemljištu kojim se priznaje privatno vlasništvo, osigurava transparentna i nediskriminirajuća dodjela građevinskog zemljišta u državnom vlasništvu, te uspostavlja proces kojim će se korisnicima zemljišta u državnom vlasništvu čija prava su ukinuta bez njihovog pristanka ili nadoknade od 6. aprila 1992. godine moći povratiti njihova prava;

Pozivajući se takođe na Odluku Visokog predstavnika od 27. aprila 2000. godine, kojom je Visoki predstavnik zabranio, između ostalog, raspolaganje, dodjelu, prijenos ili prodaju imovine u državnom vlasništvu, uključujući raniju imovinu u društvenom vlasništvu ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 13/00, "Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", br. 17/00 i "Službeni glasnik Republike Srpske", br. 12/00), a čiju važnost je produžio Visoki predstavnik dana 20. decembra 2000. godine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 34/00, "Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", br.

56/00 i "Službeni glasnik Republike Srpske", br. 44/00), 30. marta 2001. godine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 11/01, "Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", br. 15/01 i "Službeni glasnik Republike Srpske", br. 17/01) i 31. jula 2002. godine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 24/02, "Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", br. 43/02 i "Službeni glasnik Republike Srpske", br. 49/02), te 31. marta 2003. godine ("Službeni glasnik Republike Srpske", br. 31/03);

Pozivajući se u skladu sa gore navedenim na činjenicu da je Radna grupa koju su sačinjavali pravni eksperti iz oba entiteta Bosne i Hercegovine i iz OHR-a pripremila tekst nacрта entitetskih zakona o građevinskom zemljištu koji je u aprilu 2003. godine dostavila vladama entiteta Bosne i Hercegovine;

Žaleći što, bez obira na gore navedeno, ti zakoni još uvijek nisu usvojeni;

Naglašavajući potrebu za postojanjem entitetskih Zakona o građevinskom zemljištu koji će biti u skladu sa prijelaznim reformama na tržištu nekretnina u kontekstu budućeg procesa reforme imovinskih zakona te u skladu sa garancijama koje su sadržane u Evropskoj konvenciji o ljudskim pravima koja čini sastavni dio Ustava Bosne i Hercegovine;

Uzimajući u obzir i hitnost i potrebu za usvajanjem entitetskih zakona o građevinskom zemljištu zbog svih razloga koji su prethodno navedeni te kako bi se zaštitili interesi građana Bosne i Hercegovine;

Konstatirajući da na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine ne postoje uvjeti koji bi trebali omogućiti organima vlasti entiteta i države da raspolazu ili na drugi način dodjeljuju imovinu u državnom vlasništvu, uključujući raniju imovinu u društvenom vlasništvu, na način koji nije diskriminatorski i koji je u interesu građana;

Imajući na umu sve gore navedeno Visoki predstavnik donosi

sljedeću:

ODLUKU

kojom se donosi Zakon o građevinskom zemljištu Federacije Bosne i Hercegovine

Zakon o građevinskom zemljištu Federacije Bosne i Hercegovine koji slijedi i koji predstavlja sastavni dio ove Odluke stupa na snagu kao što je to regulisano u članu 97. ovog zakona ali na privremenim osnovama sve dok ga Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uslova.

Ova Odluka stupa na snagu odmah i objavljuje se odmah u "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine".

[ZAKON O GRAĐEVINSKOM ZEMLJIŠTU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE](#)

Sarajevo, 15. maja 2003. godine

Paddy Ashdown

Visoki predstavnik